

vil komme for inden længe; der vil sikkert blive fremsat et Lovforslag, hvorved der kan spares ikke saa faa Millioner, og saa var det vel ret og rimeligt, at man sparede Pengene dér, hvor det uden Skade kan ske, og anvendte dem, hvor de tiltrænges, nemlig som fastsat i det foreliggende Lovforslag.

Saa har jeg nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), der talte paa Venstres Vegne. Han var stadig inde paa, at Kronens Stigning vilde betyde, at Aldersrentenynderne blev saa og saa mange Procent bedre stillet. Selv om de nu virkelig bliver saa meget bedre stillet, er Forholdet alligevel det, at en Krone i Pari har ikke den samme Købeevne nu, som den havde i 1914. Der er Masser af Ting, som de aldersrentenydende stadig maa betale dyrt, specielt Huslejen, saa selv med den stigende Krone vil de Satter, her er foreslaaet, ikke kunne siges at være for høje. Men i øvrigt kan man ikke indrette dette Forslag efter Kronens Stilling i Øjeblikket, for saa maatte man jo til at lave om paa det igen senere, naar den falder.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke var saa skarp i mine Udtalelser ved Behandlingen af denne Sag, som jeg var, da vi behandlede Brændselsspørgsmaalet. Nej, jeg har tænkt, jeg vil forsøge at tage det ærede Medlem og hans Parti lidt med Lempe; det kunde dog være, vi saa kunde blive enige om, at det, der foreslaas her, i Virkeligheden ikke er for meget, naar vi kommer til at tale lidt nærmere om Sagen.

Det ærede 13de Medlem for 5te Kreds nævnte, at jeg i min Omtale af Venstres Stilling til Sagen før og nu havde anerkendt Venstres gode Arbejde for at føre de sociale Love frem her i Landet. Det var imidlertid efter det ærede Medlems Opfattelse ikke Venstre, der havde skiftet Standpunkt, men det var Forholdene, der havde ændret sig saaledes, at der nu ikke var Trang til, at Venstre gjorde et saadant Stykke Arbejde for at faa de sociale Love forbedret. Det er selvfølgelig en Smagssag, hvorledes man vil se paa det, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at der er ikke saa faa Venstremænd ud over Landet, der ser paa dette Forhold ganske som jeg, nemlig saaledes, at Understøttelserne bør forøges. En Ændring som den, her er foreslaaet, vil betyde, at en enlig Mand faar 600 Kr. om Aaret, og dertil vil han faa det sædvanlige Dyrtidstillæg; hvor stort det vil blive i den kommende Tid, ved man ikke, men det bliver i hvert Fald ikke meget. Disse 600 Kr. skal han eksistere for hele Aaret. Lad os nu sige, at det er en Mand paa 65

Aar, som faar disse 600 Kr., og at han intet ejer og ikke har andre Hjælpemidler. Ethvert fornuftigt Menneske maa kunne indse, at det er næsten umuligt for ham blot at faa Brødet, og saa skal han endda betale Husleje o. s. v., o. s. v. En Kvinde vil faa 540 Kr.; heller ikke det kan siges at være overvældende. Kort sagt, det hele ligger saaledes, at jeg synes, man slet ikke kan være bekendt at diskutere Beløbene, for de er saa smaa, som de kan taale at være.

Jeg vil haabe, man i Udvalget kan komme til en Forstaaelse, og mit Parti skal være villigt til at forhandle om Sagen, men der er eet Punkt, som jeg synes der ikke kan være Tale om at tale ret længe og ret højt om, og det er Satterne. Alle de andre Ting, Procenterne, de 75- og 80-aarige, Ændringen i § 1 o. s. v., er efter min Opfattelse noget, man kan tale sig til Rette om, men Satterne synes jeg ikke, man kan drøfte ret stærkt. I alt Fald vil en Nedsættelse af de foreslaaede Satter være det samme som — lad mig bruge et af de stærke Ord, som det ærede 13de Medlem for 5te Kreds ikke synes om — at sætte de gamle paa Sultekur.

J. Chr. Møller: Jeg skal tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet dels fra det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), dels fra den højtærede Minister og nu sidst fra det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen). Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds var meget bekymret over den Uenighed, der var i det konservative Parti angaaende Aldersrentelovforslaget. Den Bekymring kan det ærede Medlem godt spare sig. Hvis han vil se paa de Forhandlinger, der er ført i Folketinget, og den Forhandling, der er ført her, tror jeg, han vil faa vanskeligt ved at finde nogen Uoverensstemmelse. Nu nævnte det ærede Medlem ganske vist, at det var ude paa Møder, mine Partifæller havde givet Udtryk for, at Satterne var alt for lave o. s. v. Jeg vil sige, at det var jo paa et noget tidligere Tidspunkt, da Kronen ikke havde saa stor en Købeevne, som den har i Dag. Dette betyder ikke saa ganske lidt. Købeevnen, Prisniveauet maa vi nu en Gang til Dels lægge til Grund, og det kan ikke nægtes, at Købeevnen er steget, at Prisniveauet er gaaet ned. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at det var nok muligt, at Kronen havde en større Købeevne, men at det ikke havde givet sig Udslag i lavere Priser. Det vil altsaa paa godt Dansk sige, at f. Eks. Detailhandlerne ikke har nedsat deres